

[Erling Jensen]

Når jeg tænker på, i hvor utrolig mange år vi fandt det nødvendigt at støtte dansk landbrug, fordi vi vidste, at de igen ville komme i en selvhjulpne situation, er det chokerende, hvor mange der er klar til at tabe skibsværfterne på gulvet, efter at de år ud og år ind under overordentlig vanskelige forhold har kunnet dokumentere deres konkurrencedygtighed.

Skiftende socialdemokratiske regeringer har i en årrække og med held medvirket til værfternes opretholdelse i et snævert samarbejde med værfterne og med værfternes medarbejdere, men en modvillig regering – undskyld, jeg siger det – er kommet meget sent med alt for lidt. Jeg tror, det er nødvendigt – bortset fra at sige; at vi fuldt ud støtter alt, hvad ministeren måtte have mulighed for at komme med – at vi også anser det for nødvendigt at skabe en matchingordning. Ministeren taler, som om sådanne ordninger ikke eksisterer, som om de altid er udtryk for statstilskud. Ja men vi kender jo til matching inden for industripolitikken på mindre områder med mindre produkter, men systemet bliver jo ikke rigtigere eller mere forkert, fordi vi taler om store enheder eller om små.

Ministeren har måttet opgive i EF at dæmme op for særlige statstilskudsordninger fra lande, som ellers skulle være underkastet samme spilleregler som os. Derfor må det mindste, vi kan gøre, være at sige, at det dér, hvor spillereglerne er de samme inden for EF og inden for OECD, må være muligt at matche inden for en bestemt fastlagt samlet beløbsramme. Det må også være muligt at anvende hjemmemarkedsordningen eller en dertil svarende ordning ikke bare på nybygninger, men på de helt store ombygninger, der i virkeligheden svarer til en nybygning, og som meget ofte koster det samme, som en nybygning kostede for bare ganske få år siden. Det må være muligt at være mindre nærtagende over for begrebet sidesikkerhed og få oplyst om tilfælde, hvor der var så lidt imellem, hvad man mente at kunne acceptere, og hvad der havde kunnet løse en kæmpeordre, at det næppe bør kunne eksistere i fremtiden.

Endelig bør det være muligt at lave en egentlig skibspakke – ikke et venligt brevkort til ministerens kolleger, om de vil se på, om de har nogle skibe, de kunne tænke sig ved lejlighed at bygge – men en tæt, markant,

håndfast gennemførelse af en kulegravning af disse ministerier med en fremrykkelse af deres skibsbygningstidspunkter og en samlet pakke, der kan være med til at skabe en ny optimisme.

Når jeg har sagt det, erkender jeg, at alt dette ikke er nok. Skibe er blevet så kostbare som produkter, at den enkelte reder kun meget sjældent har mulighed for at dække hele investeringen. Det vil sige, at andre investorer skal med, og derfor er det nødvendigt med investeringsregler, der aktuelt fremmer investeringslysten. Kravet er for mig at se til en værftspolitik en helhjertet indsats, ikke en lunken indsats.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Fru Elisabeth Bruun Olesen kritiserer os for, at vi vil give statsstøtte til værfterne uden at stille nogen som helst modkrav. Ja men det er simpelt hen ikke rigtigt. Som fru Elisabeth Bruun Olesen kan læse i det papir, som hun har fået, forlanges der faktisk en vis medindflydelse fra medarbejdernes side, og jeg skal tilføje, at det pågældende punkt er nøje aftalt med repræsentanter for tillidsfolkene på værfterne.

Fru Elisabeth Bruun Olesen citerer Børsens Nyhedsmagasin for den vurdering, at de totalt manglende ordrer i 1985 udelukkende skyldes, at der kom så mange før leasingindgrebet, og at man nu venter på, at der skal komme bedre ordninger. Det er der selvfølgelig noget om, men det er en meget optimistisk vurdering fra Børsens Nyhedsmagasins og fru Elisabeth Bruun Olesens side, hvis man tror, at dansk rederiindustri kan overleve uden nogen form for støtteordninger, når der findes disse massive støtteordninger i hele resten af Europa. Noget skal gøres, ellers vil størstedelen af dansk værftsindustri lukke.

I øvrigt skal jeg føje til, at jeg synes, det har været en beklagelig debat, for den har jo vist, at der stadig væk er meget at gøre for arbejderne på værfterne, for ledelserne på værfterne og for deres organisationer, for at overbevise et flertal her i folketinget om, at en indsats er nødvendig. Alt for mange af partierne har stillet sig tilfreds med de småting, som ministeren er kommet med.